Proletari din toate țările, uniți-vă !
Fii gata pentru cauza Partidului Comunist Român, fii gata

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

Anul XVI nr. 18 (1062) * miercuri 4 mai 1966 * 8 pagini 30 bani

45

Trăiască Partidul Comunist Român, conducătorul încercat al poporului, inspiratorul și organizatorul tuturor victoriilor noastre!

SÎNTEM ÎNTOTDEAUNA GATA

Ion BRAD

Partid, lumina noastră, viața
Acestei țări cu zări senine,
Ca floarea-soarelui ni-i fața,
Rotită veșnic către tine.

Copilărește de-ți vom spune
Și cam stîngaci, să nu te mire :
Tu ești ce-avem mai drag pe lume,
Ești drumul drept spre fericire.

Părinții-așa ne învățară :
Să te iubim ca pe-un părinte,
Ca pe-o-nflorită primăvară
Ce duce țara înainte.

Tu ești viteazul din poveste
Ce-a frînt cătușele robiei
Și dă mulțimii — de sub creste —
Izvorul clar de apă vie.

Din el sorbim cu-ntreg poporul
Puterea vieții-nnoitoare.
Spre comunism ne-ndrepți tu zborul
Cu aripi largi, de cărți școlare.

Din steagul tău ne-ai dat cravata
Și-n ochi ne ai pus lumina zării —
Sîntem întotdeauna gata,
Partid iubit, lumina țării !

PARTID, FLOARE DE MAI

de Constanța NICULESCU

E dăruit pămîntul României cu multe bogății și frumuseți, cu prețioase flori și nestemate. Dar cea mai mîndră dintre flori a răsărit pe meleagurile sale într-o primăvară de mai din nădejdea și dragostea de libertate a poporului.

Florile primăverii poartă în ele rodul viitorului ! Partidul Comunist Român, floare de mai, floarea primăverii vieții, a purtat între petalele-i purpurii, ca pe un stindard sfînt, rodul de aur al fericirii poporului român. L-a apărat cu eroism legendar în vremurile grele ale teroarei burghezo-moșierești și mulți viteji au căzut în lupta aprigă, apropiind ziua izbînzii.

Partid comunist ! Floare a speranței și a bărbăției, ai înflorit în toate colțurile pămîntului românesc, luminînd celor asupriți drumul spre libertate și demnitate. Ai strălucit în eroismul minerilor din Lupeni și în epopeea Griviței Roșii, ai luminat frunțile înnegurate ale truditorilor pămîntului și ai înfrățit pe același steag mîinile aspre ale muncitorilor și țăranilor chemîndu-i „la lupta cea mare". Iar dacă furtunile bătăliilor n-au aplecat steagul tău glorios, este pentru că puterea ta invincibilă și-a tras seva din nestăvilita hotărîre de luptă pentru dreptate socială și libertate a celor mulți și asupriți; pentru că în chemarea ta răsunau ecourile luptei pentru dreptate și libertate a tuturor eroilor neamului românesc, a tuturor timpurilor; pentru că inima partidului a fost întotdeauna inima poporului însuși, iar inima unui popor nu poate fi înfrîntă.

Partid, floare de mai ! Dacă în anii întunecoși erai puternic, luminat de soarele speranței și încălzit de dragostea poporului, într-un miez de vară, în august de foc, ai înflorit mai puternic sub soarele libertății pe care l-ai așezat pentru totdeauna pe fruntea țării.

An de an, visurile tale de belșug și fericire au înflorit în fapte. Ai așezat țara pe temeliile de granit ale industriei. Puterea industriei românești a însuflețit ogoarele. Razele soarelui admiră astăzi arhitectura zveltă a orașelor de pe înălțimea blocurilor turn. La sate, cocioabele sărăciei au făcut loc caselor omenești și hambarelor în care să încapă belșugul recoltelor. Pe treptele școlilor urcă astăzi drumul spre cultură toți copiii țări, fără stavili, purtînd sub braț darul tău de preț, manualele școlare, și în inimi dragostea și recunoștința copilăriei lor fericite. Știința și arta, asemeni întregii noastre vieți înscriu zilnic izbînzi noi în cartea țării.

Partid slăvit, floare de mai ! De 45 de ani ești stegarul luptei pentru fericirea poporului român. Astăzi, sub steagul tău glorios se încolonează întreg poporul, o singură și nesfîrșită coloană pe drumul spre noi izbînzi, spre culmile de aur ale comunismului.

Citiți în paginile 4-5 reportajul de la demonstrația de 1 MAI — „TRANDAFIRII ÎNFLORESC DIMINEAȚA"

Mesajul copiilor

De cîte ori vizitez Palatul pionierilor din Capitală, mă gîndesc că numai copiilor li se putea face un asemenea dar. Aleile întortochiate cer neapărat hîrjoana lor, iar sălile, fără glasurile lor, ar fi apăsătoare.

Cunoscînd roadele cenaclului literar al Palatului, m-am gîndit că poezia cunoaște în acest decor și în grija celor de aici condiții minunate. Reprezentînd mesajul cel mai delicat al împlinirii, al bucuriei, e în același timp și mărturia unui limpede gest de recunoștință ; pornind de la sesizarea succeselor zilelor noastre, versul lor rostește cu mîndrie :

„Privește frumoșii Carpați
Peste care aleargă kilowati
Atotbiruitori azi
Străbătînd pădurile de brazi“ **(Iaru Florin)**

Apoi, mîndria devine îndemn, iar versul ne destăinuie „Gînduri de pionier“ :

„Căci vise luminoase mi se țes
Și vreau să-nvăț să pun și eu un umăr
Să înfăptuim minuni fără de număr
Cum ne învață al IX-lea Congres“

(Adler Tamara)

Pătrunzînd mai adînc în sufletele lor, versul se frămîntă, caută cea mai caldă expresie a recunoștinței :

„Pentru cele de azi
și pentru cele ce vor fi
Cum să-ți mulțumesc ?
Ți-aș ridica o statuie uriașă, să n-o încapă cerul...
Ți-aș scrie un cîntec de dragoste, cum n-a mai fost altul,
cum ți-l cîntă oamenii
în fiecare clipă a unei noi înfăptuiri.

. . . .

Am să-ți dăruiesc ecoul inimii mele
care, sunînd pe viorile bătrînului timp
Îți va cînta
simfonia recunoștinței noastre“

(Dana Popescu)

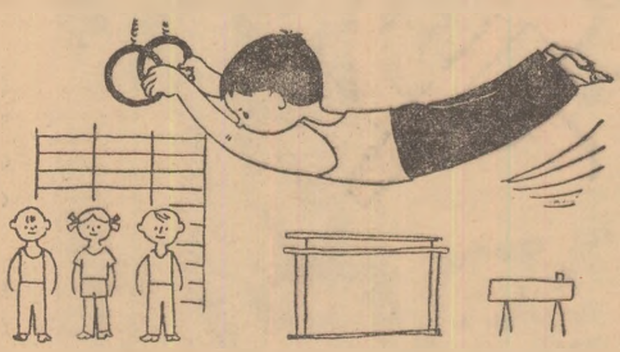
La cea de-a 45-a sărbătoare. micii condeieri ai Palatului pionierilor vor prezenta cele mai frumoase versuri ale lor — importantului eveniment.

ACASĂ, LA VIITORII PERFORMERI

Cum e lesne de ghicit, vom vorbi despre sport.

Mai întîi, vi-l prezentăm pe interlocutorul nostru: tovarășul profesor de română — da, de română ! — Gheorghe Gheorghiu, de la Școala generală nr. 1, Urziceni. Iubind sportul, iubind copiii, fiind de mult corespondentul nostru în acest domeniu, este cel mai autorizat și înflăcărat crainic al „dramaticelor“ lupte cu cronometrul și centimetrii, din lumea copiilor

Ghid competent și la fel de înflăcărat, se grăbește să ne prezinte noua sală de gimnastică a școlii, inaugurată în toamna trecută.

— Ei, ce ziceți ?

— Entuziasmul dumneavoastră este justificat. E foarte mare... frumoasă modernă ca stil...

— Dar să vedeți înăuntru.

Interiorul larg, cu parchetul lucind, aparate noi de diferite dimensiuni și forme, mi-au reactualizat o stare de spirit pe care am mai trăit-o în situații asemănătoare. Intrînd într-o sală de gimnastică, oricine se simte copil. Nevoia de mișcare, nevoia naturală de a-ți lăsa slobodă energia, fac ca aici vîrstele să fie — măcar pentru un timp — uitate. Intuiesc bucuria acestor copii ; voluptatea de a te da de-a tumba pe salteaua mare, pufoasă, de a sări peste „cai“, de-a te legăna prins de inele, de-a te cățăra.

— Sper c-ați observat și panourile de baschet.

— Bineînțeles. Dacă mișcarea în aer liber prezintă unele avantaje, jocul în sală are farmecul lui ; un plus de intimitate, de siguranță.

De aici, încep întrebările :

— Ce sînt acestea ?

— Sînt trambuline, pentru „gimnaștii“ îndrăzneți.

Îmi rotesc privirea.

— Dar nu văd paralelele inegale

— Le-am plasat acolo, în spate, mai puțin la vedere. Copiii neinițiați, scăpînd de supravegherea noastră, pot păți necazuri dacă se joacă la ele. Le folosim mai mult pe cele egale ; cer mișcări mai ușoare, mai obișnuite.

— După ore, mai vin copiii pe aici, mai au acces ?

— Oho ! Nu mai știm cum să le facem față. Pasiunea pentru joc ***și sport și poate... și sala nouă, au umplut școala de gimnaști și gimnaste.***

— Fiindcă veni vorba, la o scurtă „defilare“, ce ne-ați putea prezenta din „performanțele“ elevilor dumneavoastră ?

— Să începem cu cele două gimnaste ale școlii : Dinescu Adina și Jurju Stela.

— Dar atletism?

— Aici avem un campion raional la 400 și 800 m plat, pe Toldaniev Mihai și un campion raional la șah — Matei Ion (8—1/2 puncte din nouă posibile).

— Ceva despre fotbal, handbal ?

— La amîndouă, școala noastră a cîștigat campionatul raional interșcolar. La fotbal, nici o înfrîngere.

— Aș putea să-i văd la lucru pe eroii noștri ?

— Bineînțeles. Orele s-au terminat. Pe terenul de fotbal al școlii, precis că se antrenează „așii“.

— Atunci, să mergem !

FERESTRELE ȘCOLII

Făceam, spre seară, drumul dintre Beceni și Buzău. Urmărind involuntar albia capricioasă a Slănicului, persistam încă în starea de satisfacție cu care plecasem din sat.

În Beceni e școală medie. Pe ulițele Becenilor, pe lîngă nelipsitele cravate roșii și ghiozdane, întîlnești uniformele liceenilor. Pe lîngă jocurile de copii și tabla înmulțirii, aici întîlnești calculul integral.

Cînd l-am întrebat pe micul Cîrcei Costel de ce a venit la scoala asta (în Beceni mai sînt două școli generale), mi-a răspuns că... e mai aproape, e mai frumoasă, mai mare și, apoi „tot aici învăța și Titi“ — prietenul lui mai mare. Aici vîrstele se leagă, se continuă...

— Am făcut patru clase în Valea Părului — Cărpiniștea, îmi spune Jingă Stela, din clasa a XI-a. Clasele V—VII le-am făcut în altă parte — Valea Hotarul și ar fi urmat ca liceul să-l fac la Buzău. Dar... am avut norocul să mă număr printre primii oaspeți ai proaspătului liceu înființat și construit aici. Cînd am venit eu, lucrările de finisare mai stăruiau prin unele locuri.

Ajuns cu gîndul aici îmi răsare în minte cifra pe care am auzit-o rostită de laborantul liceului : material didactic în valoare de 100 000 de lei. Apoi, reprezentarea ei a pierit copleșită de celelalte imagini : bănci noi, instalație de apă, aparat de filmat, materiale sportive (nu văzusem încă panouri de baschet din material plastic), bibliotecă, internat... (Internatul e amenajat într-o clădire cu fațada atrăgătoare, cu mult alb — o mică vilă pe malul Slănicului).

Hărnicia elevilor și a profesorilor adaugă zilnic noi realizări și frumuseți. Colțul botanic e gata, merii și trandafirii încadrează plăcut clădirea și, în curînd, în spatele școlii, terenul de baschet — neapărat omologat ! — cu tribune ospitaliere, își va aștepta oaspeții.

Parcurg ultimele sate în drum spre Buzău Din dreapta și din stînga școlile își aliniază ferestrele largi, apropiindu-se tot mai mult de șosea. Miracolele științei și nestematele artei pătrund prin ele o dată cu soarele.

În lumina lui și a grijii celor mari, generațiile din Beceni urcă treptele muncii și ale bucuriei, pășesc în viață purtînd cu ei pretutindeni lumina ferestrelor școlii lor.

Și cînd, la toamnă, impunătoarea clădire va zîmbi prietenos piciului care începe prima zi de școală, undeva, pe sălile unei universități, un proaspăt student va răspunde obișnuitei întrebări de început, între colegi noi : — Unde ai absolvit liceul ? — La Beceni.

Grupaj realizat de Ilie TRAIAN

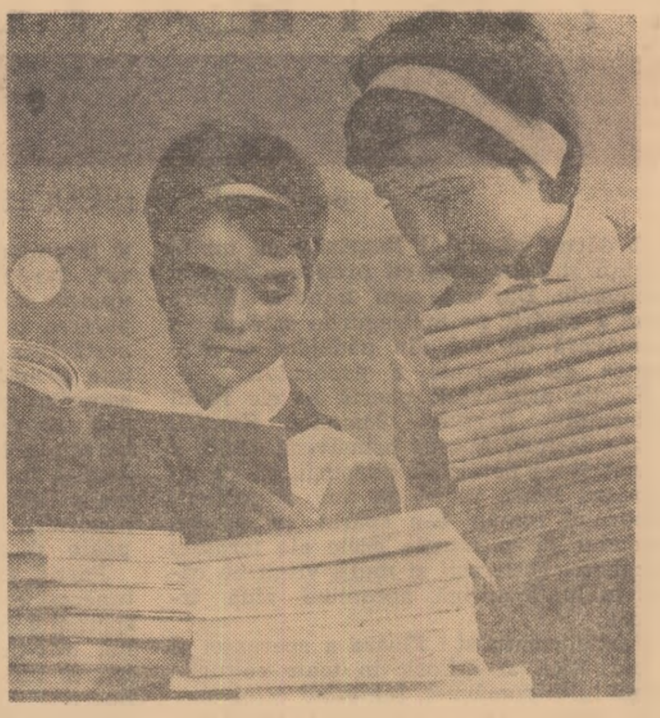
Desene : Stela CREȚU

Primirea cravatei roșii — o clipă care nu se uită ușor. De-acum, pașii celui care a devenit pionier vor fi tot timpul călăuziți de cuvintele angajamentului solemn.

Parcul, cu arborii abia înverziți, cu aerul proaspăt și încărcat de aromele primăverii. În acest decor, cîteva minute de destindere în compania mingii sînt cît se poate de plăcute și binevenite.

Cîteva din milioanele de manuale oferite gratuit, în acest an școlar, tuturor elevilor — de la cei dintr-a-ntîia, pînă la cei dintr-a unsprezecea, de către partidul și statul nostru.

de Ovidiu ZOTTA

Duță nu urîse încă pe nimeni în viața lui, verbul acesta îi suna a piesă romantică. („Ah, te urăsc, Rodolfo! Pămîntul e prea mic pentru noi doi. Cineva va trebui să se mute în altă parte, dar asta o vom hotărî cu spada în mînă!") Așadar, personal, Duță nu se simțise niciodată incomodat pe planeta noastră din pricina cuiva, dar acum se pare că venise timpul dezamăgirilor! Duță începu să urască! Cea împotriva căreia se îndreptau mînia și necazul lui era înăltuță, bine făcută, chiar robustă, vioaie și foarte gălăgioasă. Încă din ziua cînd dăduse ochii pentru întîia oară cu ea, Duță simțise că nu se vor înțelege. Era prea mare, prea categorică în felul ei de a fi și, în afară de asta, se bucura de o astfel de popularitate în toată uzina încît era imposibil să nu te intimidezi! Toată lumea se extazia în fața performanțelor ei, o lăuda, îi purta de grijă; era cel mai nou tip de mașină așchietoare complexă, avea șapte cuțite cu care prelucra simultan șapte piese, fiecare cuțit executînd altă operație, în așa fel încît din două în două minute ieșea o piesă care, pe mașinile obișnuite, necesita aproape un ceas. Singurul lucru pe care îl aveai de făcut era să programezi agregatul conform desenului tehnic. Dar tocmai asta nu-i ieșea lui Duță! Mereu încurca ba niște zecimi de milimetru, ba niște secunde. Margareta (așa numeau, în glumă, mașina) era prea importantă, îl covîrșea cu tehnicitatea și cu valoarea ei. Directorul și inginerul șef veneau mai în fiecare zi s-o vadă:

— Scoateți tot ce poate să dea, însă fiți cu mare băgare de seamă; Margareta prețuiește aur!

Se vede că un fenomen ca Margareta nici nu se putea cobori să-l asculte pe un ucenic de la profesională, venit în practică. De aceea, primele greșeli ale lui Duță au fost atît de grosolane încît acum îi era pur și simplu frică să se mai apropie de ea. „Ah, de ce nu m-au dat la un strunguleț obișnuit, bătrîior, cumsecade, de care nu se mai interesează nimeni?! Ce bine ne-am fi înțeles!" ofta Duță, în vreme ce Margareta, orbitor nichelată, huruia cu autoritate. Pe Tudor Pop, lucrătorul, Duță îl cunoștea mai de mult. Omul, vechi comunist, era invitat în fiecare an, de 8 Mai și de 23 August, în cîte o școală, să le vorbească copiilor. Duță îl știa din clasa întîi. Mereu se aștepta să-l audă tușind și începînd, sfătos: „Dragi copii, sărbătorim azi...". Dar aici nu era serbare, și Tudor Pop spunea:

— Duță, redu uleiul. Duță, vezi de curent. Duță, aerul comprimat!

Pe Pop Tudor, Margareta îl asculta cu sfințenie. „Eu n-am să reușesc niciodată!" își spunea înciudat Duță, și sub privirile nu tocmai încîntate ale lui Tudor Pop strica sistematic aproape toate piesele care i se dădeau ca probă. Ceea ce îl supăra și mai rău era faptul că îl invidiau colegii pe față pentru norocul de-a lucra pe această mașină. „Și doar nu-s prost, îi cunosc principiile, știu rostul fiecărui șurub. Cu toate astea..." se topea Duță de necaz. Tudor Pop îl privea zîmbitor pe sub sprîncene și-și vedea de treabă.

Intr-o zi, Tudor Pop nu se arătă la lucru.

— Trebuie să fie bolnav, spuse șeful secției. O să lucrezi singur, Duță. Uite ce ai de făcut. Și să știi că e o comandă urgentă. Bagă de seamă. Prestigiul uzinei e în mîinile tale.

Rămas singur, cu desenul în mînă, înaintea Margaretei, Duță își simți picioarele moi. „Margareta, care prețuiește aur... Margareta, care are cunoștințe inginerești... mașină la nivelul tehnicii mondiale..." îi răsunau în urechi obișnuitele refrene din uzină. Îi trecu prin minte să se prefacă bolnav, dar bolnav era Tudor Pop! Oftă, și începu să calculeze. Dacă prestigiul uzinei era în mîinile lui... Trecu apoi la programare. În urechi îi răsuna vocea binecunoscută a lui Tudor Pop: „Dragi copii, ne-am adunat azi... pentru a obține o turație normală a celor șapte dispozitive de așchiere". Aș, prestigiul... Cu siguranță, șeful a glumit. Cum o să lase el prestigiul uzinei pe mîinile lui Duță? Și totuși Duță e singurul familiarizat, în afară de Tudor Pop, cu mașina asta. Te pomenești că șeful a vorbit serios! Duță suspină și apăsă pe butonul de „pornire" închizînd ochii. Acum, ce-o fi, o fi! Margareta începu să uruie egal, fără poticniri. Duță se așteptase la o explozie. După un minut și cincizeci de secunde deschise un ochi. Lucrul mergea de parcă ar fi fost de față Tudor Pop. Piesa prelucrată se rostogoli în coș, și Duță abia avu timp să introducă alta în locul ei.

Trei ore mai tîrziu, cineva îi împinse, pe la spate, bascul pe ochi. Duță se răsuci pe călcîie:

— Mata! Te-ai făcut bine?

— N-am avut nimic! Am stat tot timpul în biroul șefului secției și m-am uitat pe geam la tine!

Duță roși. Tudor Pop începu să rîdă:

— Dragi copii, sărbătorim azi... încrederea în sine pe care a căpătat-o Duță!

Matematica — numitor comun al epocii noastre

Nu de mult, pionierii Liceului „I. L. Caragiale" își sărbătoreau colegii care au trecut cu succes întîiele etape ale Olimpiadei de matematică. Frumoasa tradiție a școlii înmănunchiase aici patru dintre premiații I pe raion.

Există pentru copiii acestei patrii grija unui părinte înțelept, a cărui generozitate emoționează. Și partidul nu precupețește nimic din ceea ce folosește pregătirii temeinice a schimbului de mîine.

De la cel mai înalt for științific al țării, printre pionieri a sosit *academicianul GHEORGHE MIHOC, rector al Universității din București, director la unul din institutele Academiei.* Mulți dintre profesorii liceului i-au fost studenți și au trecut cu bătăi de inimă prin exigentele examene din amfiteatrele facultății. Dar, deocamdată, aici, el era numai un prieten, un sfătuitor, preocupat de gîndurile și întrebările pionierilor:

● *Care este cheia studiului matematicii? Poate deveni lumea cifrelor o pasiune?*

● *Este adevărat că s-a inventat un „aparat de învățat"? Ce perspective deschide pentru noi, școlarii?*

● *In era mașinilor electronice de calcul, matematica este necesară, într-adevăr, fiecărui om de cultură? Ce foloase practice poate aduce ea?*

Iată de ce, primele cuvinte pe care le rosti, arătau bucuria de a se întîlni cu viitori... savanți, matematicieni, constructori:

— Sînt încîntat că mă aflu printre voi, cu atît mai mult cu cît am fost, anul acesta, și președintele Comitetului care a organizat Olimpiada tinerilor matematicieni.

Două principii alcătuiesc cheia studiului acestei discipline:

1. Trebuie să lucrați singuri, absolut individual, problemele primite pentru acasă. Cel ce se oferă să judece în locul vostru este un dușman al inteligenței voastre. Deoarece, atunci cînd profesorul va explica pe tablă rezolvarea, elevul ce s-a străduit s-o găsească va înțelege cu ușurință unde anume s-a încurcat. În schimb, colegul care a copiat ca un automat rezultatele socotite de alții, va fi absent în momentul cel mai important, al elaborării unei soluții, adică a unei idei.

2. Obișnuiți-vă să „citiți" problemele cu foaia de hîrtie în față și creionul alături. Această concentrare presupune un efort al imaginației, care poate oferi și unui copil satisfacțiile omului de știință. Lumea abstractă a cifrelor se va preschimba, și pentru el, într-un domeniu al pasiunii...

Este limpede acum, nu-i așa? Un „aparat de învățat" destinat vouă, școlarilor, n-ar fi de nici un folos! Sînt mașini capabile să rezolve, într-o clipită, cele mai grele probleme din manual. În era mașinilor electronice de calcul, una singură execută peste un milion de operații matematice pe secundă. Am încercat o dată, cu o astfel de mașină, un joc cu bețișoare de chibrituri. Ea răspundea automat, și foarte precis, la fiecare din mișcările mele. Nu cunoșteam regula jocului și m-a bătut. Însă după ce am stăpînit întreg raționamentul matematic al mutării bețișoarelor, am devenit superior mașinii, pentru că eu... *gîndeam*. Firește, acești roboți nu au fost concepuți în scopul înlocuirii efortului creator al minții, ci spre a fi de folos oamenilor de știință din cele mai diverse domenii, care pentru o simplă determinare, vor trebui, în viitor, să rezolve urgent.. 10 ecuații cu 10 necunoscute.

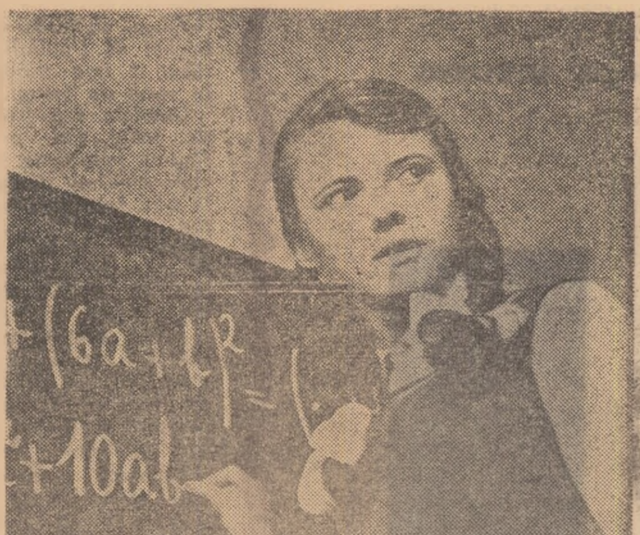
Trăim într-o epocă de adevărată revoluție științifică, iar matematica se impune drept o disciplină absolut necesară. În biologie, fizică, chimie etc. scrierea proprietăților, noțiunilor, relațiilor sub formă matematică, dă o concizie de formulă. Există chiar în studiu formarea unei limbi științifice simplificată la maximum. Matematica și lingvistica sînt chemate împreună să rezolve această problemă

Nu mai poate fi vorba despre sfere de cercetare izolate

În țara noastră se accentuează tot mai mult asupra contribuției matematicii în dezvoltarea ciberneticii, a automatizării produselor moderne Ea aduce importante servicii activității economice a întreprinderilor. Pe această linie, la Universitate s-au creat numeroase secții noi: Mașini de calcul, Statistică matematică...

Desigur, după absolvirea studiilor medii veți putea alege drumul unei înalte specializări. Dar pînă atunci, nu uitați, matematica vă pretinde perseverență, continui tate...

Maria PETRE

Pe luciul întunecat al tablei răsar, una după alta, cunoștințele... strălucitoare, pe care eleva și le-a însușit cu temeinicie, îndeplinindu-și astfel cea mai importantă îndatorire: de a învăța cît mai bine.

O nouă și modernă cetate a industriei noastre care se dezvoltă impetuos. Nu peste mult timp, mulți dintre cei care azi poartă cravatele roșii vor lucra în asemenea cetăți industriale.

Cu „Herăstrăul" pe... Herăstrău. O scurtă, dar frumoasă plimbare pe apele lacului din marele parc bucureștean, un fel de prolog al apropiatelor plimbări de agrement pe Dunăre și pe mare.

PE MELEAGURILE PATRIEI

E dimineață, și-i senin, și soarele își spală fruntea în roua din parcuri și de pe crestele argintii ale blocurilor. Pornim la drum, pe meleagurile dragi ale patriei, de aci, din inima ei — Capitala.

Ziua bună se cunoaște de dimineață și ziua a început bine aci, în noul cartier bucureștean — Drumul Taberei. Gospodine harnice se întorc de la cumpărături și părăsesc „supermagazinul" cartierului cu sacoșele pline. În fața blocului SO-3 s-au oprit cîteva camioane cu mobilă. Din ele sar primii, sprinteni, copiii; sînt curioși, tare curioși să vadă mai repede cum arată noua lor locuință. Se împrietenesc repede între ei :

— Unde lucrează tatăl tău ?

— La Uzinele de mașini electrice... Al tău ?

— La „Casa Scînteii"...

E dimineață, e senin și soarele, vesel și cald, privește prin luminatoarele uriașelor uzine bucureștene hărnicia muncitorilor despre care, zilnic, ziarele scriu că și-au îndeplinit angajamentele luate în cinstea zilei de 8 Mai, sărbătoarea dragă, aniversarea Partidului Comunist Român.

DUNĂRE, DUNĂRE...

Sosim pe Dunăre, la Gura Văii. E noapte, dar întunericul e împrăștiat de lumina puternicelor reflectoare. Constructorii uriașului sistem hidroenergetic și de navigație de la Porțile de Fier trăiesc din plin emoția unui eveniment de seamă : înfăptuirea, cu 30 de zile mai devreme decît era prevăzut în grafic, a unei noi etape în zăgăzuirea Dunării.

Clipă cu clipă are loc joncțiunea dintre digul amonte și batardoul celular.

Valurile Dunării par de argint în lumina reflectoarelor — dar nimeni n-are acum timp să privească poezia nocturnă a marelui fluviu. Ceasul ticăie monoton — pentru noi, cei care stăm și așteptăm clipa joncțiunii — dar pentru constructorii, care luptă aprig cu Dunărea (ce năvălește printre cele două capete de dig ca o adevărată cascadă) timpul nu se scurge monoton.

Ora 2,30. Cincizeci de autobasculante prăvălesc ultimele blocuri de piatră în apa ce se zbuciumă cu dantele de spumă pe crestele valurilor. Dunărea a fost obligată să-și îndrepte apele către mijlocul albiei. În lumina albă a reflectoarelor, zeci de mîini se strîng fericite, mîndre de noua izbîndă. Și fiecare se simte parcă mai puternic de izbînda obținută, mai mîndru că succesul acesta e închinat celei de-a 45-a aniversări a P.C.R.

PE PLAIURILE HUNIAZILOR

Castelul privește semeț, din alte vremuri, peste oraș. Dar semeția turnurilor sale e întrecută de cuptoarele marelui Combinat metalurgic, a cărui metalică dantelărie naște zilnic oțelul și kilometrii de țeavă.

De peste 115 zile muncitorii de aici se află într-o luptă continuă cu oțelul, pentru produse mai multe și de calitate. Astăzi, întrecerea socialistă cunoaște un puternic avînt, declanșat de apropierea evenimentului sărbătoresc care va marca aniversarea creării P.C.R.

115 zile de întrecere socialistă cu rezultate rodnice : peste plan 1 930 tone cocs, 14 400 tone fontă, 12 850 tone oțel, 30 000 tone blumuri și semifabricate. Și ceea ce e mai important : metalul produs este de calitate și se bucură de bune aprecieri din partea constructorilor de mașini.

MELEAGURI RAPSODICE —

meleaguri moldovene. În aceste zile de mai, micii botoșăneni s-au întîlnit cu primul secretar al Comitetului orășenesc de partid, care le-a vorbit despre grija partidului pentru copilăria fericită a tinerei generații, iar la Darabani, la liceu, s-a deschis o expoziție cu peste 100 lucrări de-ale copiilor.

Il întreb pe unul dintre expozanți, Emil Ștefencu :

— Ce temă au desenele voastre ?

Surîde :

— Una des întîlnită : aspecte din activitatea creatoare a oamenilor muncii, fața nouă a satelor și orașelor, viața noastră.

Admir lucrările lor și... pornesc din nou la drum.

La Iași aflu că, în curînd, studenții de la Institutul politehnic vor dispune de cel mai mare complex social-studențesc din Iași : opt cămine (3 200 locuri), o cantină modernă (pot lua, zilnic, masa 6 000 studenți), un punct medical, o spălătorie...

Pregătirile pentru începerea construcției erau în plină desfășurare.

ORAȘUL DE LA DUNĂRE

Ce drag îmi e, ce drag îmi e... — spune un cîntec gălățean. Și chiar dacă nu ești născut pe plaiuri gălățene, e imposibil să nu-ți placă străvechiul și mereu noul oraș dunărean.

În aceste zile, la Galați — vești noi și... îmbucurătoare sînt multe. La Țiglina, 500 de apartamente din noul cartier Țiglina III sînt pregătite pentru a fi date în folosință. Ele reprezintă primul lot din cele 7 000 apartamente cît va avea cartierul cînd va fi gata. Iar în port...

De fapt — în portul șantierului naval, întrecerea e în toi. În cinstea aniversării partidului, constructorii de nave montează pe întrecute. La mineralierul de 10 200—12 500 tone, construcție metalică uriașă, „părinții" lui, constructorii, au un avans de timp de peste două săptămîni. Dimensiunile mineralierului sînt mîndria constructorilor gălățeni : 150 m lungime, 5 000 tone greutate ; lățimea și înălțimea — de ordinul zecilor de metri. Iar cînd îți spun că vasul va dezvolta o viteză de 26 km/oră și va putea parcurge distanța Galați—Rio de Janeiro (30 000 km) fără escală, constructorii se bucură cu adevărat pentru calitățile „fiului" lor.

Așa că, deși mai este pînă ce va fi lansat la apă, și mineralierul va merge cu motoare proprii, puternice, noi să-i urăm de pe acum tradiționalul „vînt bun" marinăresc !

HĂRNICIE

Cooperatorii din Comana — Dobrogea sînt cunoscuți de mult pentru hărnicia lor. Ei s-au angajat să obțină pînă la începutul lui mai, peste plan, 25 000 l lapte și 1 000 kg carne de porc.

Și iată că, o furajare mai substanțială a vitelor, o îngrijire mai atentă a lor, au dat rezultate cu care cooperatori ca Andrei Stancana, Florea Badea, Ilie Despina, Bija Serafim, Ion Drăghici și mulți alții se mîndresc pe bună dreptate. Rezultate care vorbesc de la sine ; 30 000 l lapte și 3 000 kg carne de porc — produse date peste plan.

Recorduri de hărnicie și pricepere, ca pretutindeni în țară — rezultate rodnice închinate aniversării aceluia care a arătat și țărănimii drumul spre bunăstare și fericire.

ZI DE SĂRBĂTOARE

M-am întors la București cu inima plină de căldura culeasă în călătoria pe meleagurile dragi ale patriei. Patria întreagă, în ajunul zilei de 8 Mai, a îmbrăcat strai de sărbătoare. Și peste tot pe unde am poposit să admir hărnicia poporului nostru, îmi răsunau parcă în minte cuvintele unui scriitor consemnate, cîteva zile în urmă, în paginile unui ziar : „...Nimic nu s-a născut din întîmplare... Dacă regiuni uitate de vreme într-o geografie a mizeriei au fost revitalizate, dacă s-au plantat în trupurile lor acei arbori de beton și oțel care le-au transformat în izvoare de bogăție și energie, integrîndu-le în echilibrul economic al țării, aceasta e consecința unor acte chibzuite și înțelepte semnate acolo, la fața locului, cînd laolaltă, conducătorii partidului și locuitorii regiunilor s-au sfătuit pe îndelete, în amănunt asupra viitorului acelor locuri".

Într-adevăr : nimic nu s-a născut din întîmplare, ci totul e rodul muncii poporului nostru, călăuzit de un far luminos — învățătura partidului.

Gheorghiță REPORTERUL

1 M

Trandaf
înflores
diminea

de

Al. Dinu IFRIM

S-au auzit mai întîi sunetele limpezi ale trompetelor, sus, pe sub aripile de bronz ale statuii Aviatorilor. Și iată că, deodată, dimineața s-a umplut de exploziile trandafirilor, care au inundat strada, într-o coloană sprințară, plină de voioșie și prospețime.

Au înflorit trandafirii așa cum a văzut de mult, de mult, cînd nu era decît la grădiniță. Dimineața, cînd s-a trezit — era în prima zi de mai — a alergat mirată să privească afară : sub fereastra ei înfloriseră trandafirii. O grădină întreagă, în plină stradă !...

Acum, ea însăși e un buchet de trandafiri, ridicat în fața tribunelor, în semn de omagiu.

Dinainte, cele trei sute de fetițe din primele rînduri, îmbrăcate în rochițe bleu, cu funde albe în păr, leagănă deasupra capetelor crengi ninse bogat cu floare de măr. Din rîndurile lor se desprinde un stol de copii, urcă la tribuna centrală, oferind conducătorilor de partid și de stat buchete proaspete de flori — florile recunoștinței fierbinți pentru copilăria lor fericită.

Coloana pionierilor care ,ca în fiecare an, a deschis marea demonstrație, înaintează sprințenă, fețele sînt pline de lumină și bucurie.

Florilor de măr le urmează cele de mac, dintre boschetele cărora se aude, ca într-o orchestră instalată în grădină, frumosul și cunoscutul

cîntec
Cipriar
Rîndu
purtăto
șii, în
entuzia
fetița c
mijlocu
trandaf
lurite
steagul
cravate
poartă,
tinsele
ganului
vară, a
ce înc
Carpați
pionieri
în drum
leagurile
triei nc
Românie
Glasu
sutelor c
pii, exp
dragoste
tință :

„Mulțumi
Pentru t

Ei, uc
gora și
înaintași
besc din
alelor
demn, cu
adunat î
note cele
petale :
— zece
Florin —
Fopescu

Din noul peisaj arhitectonic.

În anii șesenalului au fost construite și date în folosință din fondurile statului aproape 270 000 apartamente.

i mai al lui
mbescu.
luri păşesc
ıvatelo- ro-
pionieresc,
iat-o şi pe
ındafiri, în
ır sute de
cele mai fe-
: roşii ca
a mătasea
ɔe care le
eni ca în-
ale Bără-
soarele de
n e zăpada
ază culmile
ıe care ei,
au cu asalt
lor pe me-
e ale pa-
socialiste,

ei, alăturat
ısuri de co-
nețărmurită
recunoş-

ırtid iubit
ericit"

lui Pita-
deleev, ai
...vor-
nile manu-
e, păşesc
tea sus. Au
netele de
strălucite
u Cornelia
ıie, Popescu
pe linie,
ra — zece

pe linie, Ştefănescu Steriana — zece pe linie...

Acum, cînd trece prin fața tribunelor, Ileana Cosînzeana cea mică duce cu sine, şi în jur, însăşi strălucirea copilăriei, cu darurile ei. Aproape, se zăreşte frumosul car alegoric simbolizînd preocupările multiple, activitățile bogate pe care le desfăşoară în cercurile de la palatul şi casele pionierilor. Două sute de pioniere, îmbrăcate în costume naționale, cu amfore de aur ridicate pe creştet, aduc în mijloc un vas enorm, încărcat cu multicolore flori de mai, asemenea unor curcubee.

Urale puternice cutremură frunzişul aleilor ce mărginesc piața Aviatorilor.

Se apropie de tribune, viguroasă, ca un fluviu, coloana oamenilor muncii. Se află acolo, în rîndurile fără şir, metalurgişti de la Uzinele 23 August şi de la Grivița Roşie, harnici făurari de anvelope de la Danubiana, cei care ridică blocuri turn şi monumente de artă.

O dată cu ei, în aceastã dimineață de mai — sărbătoare a oamenilor muncii de pretutindeni — în marile oraşe ale țării defilează făuritorii de autobuze şi tractoare de la Braşov, oțelarii hunedoreni, constructorii celor mai tinere şi gigantice furnale ce se înalță pe meleagurile gălățene, la Dunăre.

Păşind în marea coloană, simți în pasul dîrz, muncitoresc, ritmul istoriei pe care o făureste poporul sub steagul glorios al partidului. Şi paginile istoriei sînt mai vii sub lumina acestei dimineți de început de mai, scăldată în soare abundent :

„E iar anotimpul
adolescent
Cu streşini susurătoare...
În marea de muguri
pătrund, afluent,
Ca ntr-o clară lumină de
mare.

Şi iarăşi întîiul de Mai a
venit,
Cu volburi de
floare-nspumată.
Sub falduri de flamură,
tot ce-am clădit
Mai limpede parcă
se-arată".

Mărețe sînt înfăptuirile de pînă acum şi cele ce-şi vor găsi împlinirea în viitor. O confirmă, cu autenticitate de letopiseț, rîndurile inscripțiilor şi marile panouri din coloane, simbolicele care alegorice, entuziasmul şi hotărîrea neclintită a întregului popor de a transpune în viață istoricele hotărîri trasate de partid, de a ridica patria noastră socialistă, România, pe trepte şi mai înalte de bunăstare şi lumină.

Fotografii : Gr. PREPELIȚA

9 MAI

În fiecare an, în prag de primăvară, la 9 Mai, poporul nostru **sărbătoreşte Ziua independenței** de stat a României şi Ziua victoriei împotriva fascismului.

Impiedicat de imperiul otoman, veacuri la rînd să se dezvolte liber şi în pace, poporul nostru, în 1877, a luat din nou armele în mînă, să lupte pentru libertatea sa. Alături de armata rusă, ostaşii români şi-au adus tributul lor de sînge, luptînd cu eroism, vitejeşte pentru înfrîngerea imperiului otoman. S-au înroşit de sîngele românesc cîmpiile de bătaie de la Plevna şi Grivița, de la Rahova şi Bucova şi din alte părți unde vitejii noştri şi-au dat viața pentru dezrobirea patriei de sub jugul otoman, pentru independență.

În anii ce au urmat, însă, clasele stăpînitoa re, avute, au înşelat încrederea maselor populare țărăneşti şi orăşeneşti, care năzuiau ca, o dată cu independența patriei, să capete şi ele pămînt, drepturi şi libertăți democratice.

Au trebuit noi ani de luptă şi jertfe pentru ca poporul nostru, sub conducerea Partidului Comunist Român, să cucerească, în urma insurecției armate din august 1944, adevărata independență. Dictatura militară fascistă a fost răsturnată, iar armata română a întors armele împotriva Germaniei fasciste. Timp de 260 de zile, apoi, trupele noa stre, alături de armata sovietică, au luat parte la numeroase bătălii, luptînd pînă la victoria finală asupra fascismului şi înscriind în istoria patriei pagini de eroism nepieritor.

Drapelul

Ştefan CODLEANU

Grigore Ion era un om obişnuit — țăran din întinsa cîmpie a Dunării. Bine clădit, dar nu prea înalt, Grigore Ion trăia mereu cu gîndul la cei de acasă, la puținul său pămînt rămas acum în paragină, la femeia bolnavă şi la copiii micuți care, de-or rămîne fără tată, or să aibă o viață de chin.

La toate acestea şi la încă multe altele se gîndea cînd a sunat atacul. Şi poate că în primele clipe, cînd se-avîntă vijelios spre reduta otomană, gîndul lui la cei de acasă nu-l părăsise. Zări însă în fată tovarăşii de companie căzînd, secerați de gloanțe. Îşi ținu pe brațe, în clipele de pe urmă, prietenul din copilărie, pînă ce acesta îşi dădu sufletul.

În groapa de obuz în care se aciuiseră, îl auzi pe sergent zicînd :

— Ei, măi băieți, de-am putea pune noi mîna pe drapelul cu semilună şi stea !... Toată trufia osmanlîilor s-ar duce atunci pe apa sîmbetei, şi-am cuceri reduta...

Se vedea, de aici, din vale, zidul de cadavre al îndrăzneților care cutezaseră să ajungă pînă la drapelul turcesc, să-l cucerească.

Grigore Ion îi şopti sergentului :

— Eu m-aş duce, don' sergent... Dac-ar mai fi careva, să vină...

Şi o porni. Tîrîş. Cînd se opri o clipă, să răsufle, şi privi în urmă, îi zări pe sergent şi pe căprar, că-i țineau tovărăşie. Se mai linişti. Oricum, în trei, şi moartea-i mai uşor de privit în față.

Reduta ploua peste români cu foc şi cu gloanțe şi semăna moartea la tot pasul. Cerul se mohorîse şi el privind atîtea vieți tinere ce se pierdeau. Numai într-un colț, de după un nor, o geană de soare se dezlipi şi o rază firavă se prefiră pe mătasea drapelului duşman.

— Cum mai luceşte, blestematul ! oftă Grigore Ion.

Se mai tîrîră o vreme. Pînă ajunseră sub peretele redutei. Şi atunci, Grigore Ion îşi făcu vînt, sări şi apucă cu amîndouă mîinile drapelul. Un iatagan îi pluti fulgerător deasupra capului, dar sergentul ...ori poate căprarul, trase, şi mîna cu iataganul căzu moale şi neputincioasă. Grigore Ion repezi drapelul în sus, şi pe redută răsună deodată un vaier lung, de spaimă. De jos răspunse un „ura !" puternic ; oştirea noastră se revărsă, vuind ; peste o clipă reduta era în mîinile noastre.

Jos, în vale, cu lacrimi în ochi, un soldat, aşezat pe mătasea drapelului cucerit cu riscul propriei sale vieți, îl ruga pe sergent să-i scrie pe-un capăt de hîrtie :„... Şi vei mai şti, Marie, că eu sînt sănătos şi pe-aici e bine. Doar ploaia şi vîntul ne mai supără. Şi să ai grijă de tine şi de ăi mici. Că de s-o sfîrşi războiul, oi sosi şi eu în sat, şi-o să fim din nou împreună. Şi-acum te sărută cu drag soțul tău, soldatul Grigore Ion".

21 de ani de la eliberarea Cehoslovaciei de sub jugul hitlerist

DE LA PRIETENII TĂI DE PESTE HOTARE

O îndeletnicire... dulce

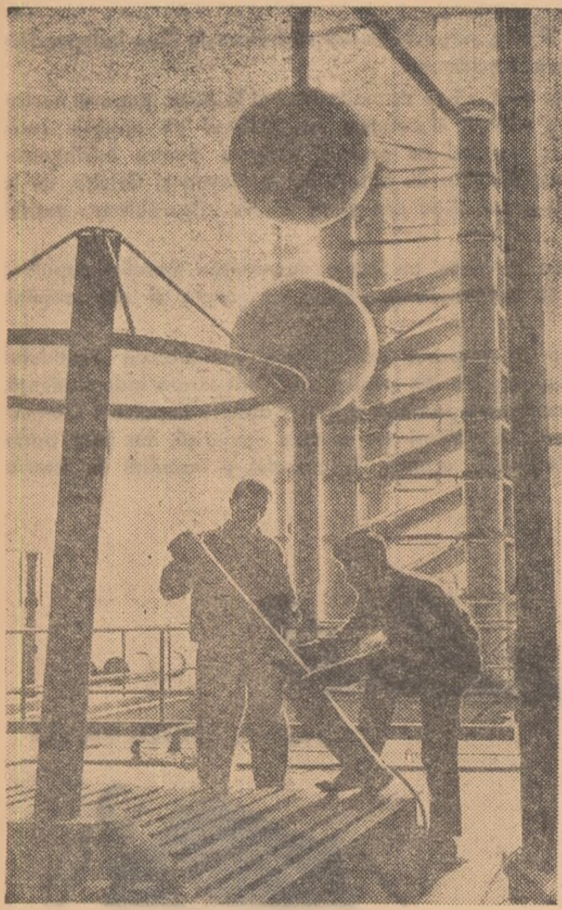
Pionierii Şcolii nr. 66 din Praga (R. S. Cehoslovacia) sînt mari consumatori de prăjituri, torturi, bomboane şi alte felurite dulciuri. Tot ei sînt însă şi... cei care le pregătesc. Îndrăgind arta culinară şi mai ales prepararea dulciurilor, ei şi-au amenajat în şcoală un mic laborator.

E tare plăcut să-i vezi pe aceşti mici şi îndemînatici cofetari în timpul liber mînuind telurile, sau ornînd cu cele mai frumoase înflorituri torturile aromate cu care-şi tratează apoi profesorii şi colegii.

Îmbrăcați cu halate şi bonete albe ei lucrează în micul laborator asemenea unor harnice albine într-un stup.

Carnavalul a început. In curînd... parada costumelor.

Uzinele „Electroputere" — Craiova. În laboratorul de înaltă tensiune al uzinei se încearcă un autotransformator de 200 MVA.

NOUTĂŢI TEHNICE DIN ŢARA NOASTRĂ

NOI VASE ROMANEŞTI PE MĂRILE LUMII

În portul Constanţa se află ancorat noul cargou românesc „Tg. Mureş" construit la şantierele navale din Galaţi. Noul cargou va pleca în prima lui cursă peste cîteva zile. Anul acesta flota maritimă a patriei noastre va fi înzestrată cu două vase mineraliere de cîte 25 000 tone, cu două cargouri de cîte 15 000 tone şi cu un cargou de 4 500 tone, care se află în construcţie la Galaţi. În anul 1965 flota a crescut cu 110% faţă de 1964 şi cu 470% faţă de 1959.

LINIE FERATA ELECTRICA PREDEAL—CÎMPINA

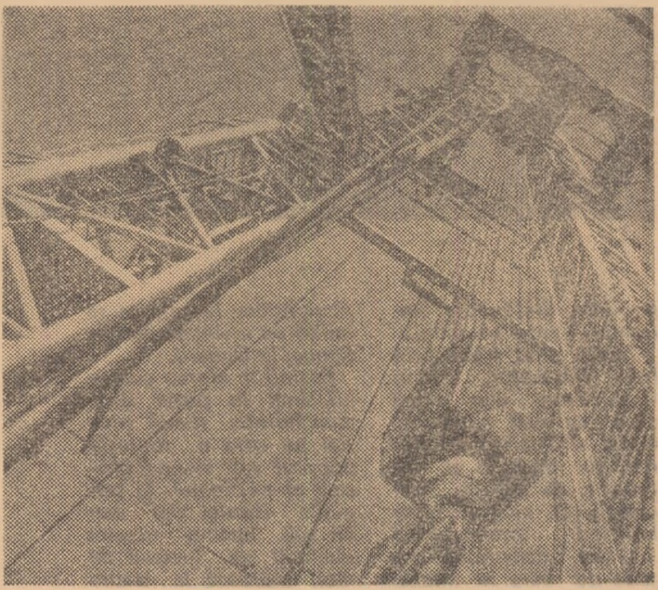
Pe şantierul de electrificare al liniei ferate ce străbate Valea Prahovei s-a obţinut un nou şi important succes. A doua porţiune a liniei ferate Predeal—Cîmpina a fost dată în funcţiune. Locomotivele electrice care remorchează trenurile pe traseul în pantă Cîmpina — Predeal parcurg această distanţă numai în jumătatea din timpul faţă de cel necesar înainte de electrificarea liniei ; capacitatea locomotivei electrice de tracţiune este egală cu aceea a 5—6 locomotive cu aburi sau 2—3 locomotive Diesel.

UN NOU TIP DE TURBINA DE FORAJ

La Întreprinderea de foraj Craiova a fost experimentat cu succes un nou tip de turbine pentru foraj. În locul obişnuiţilor statori şi rotori din oţel, noua turbină este echipată cu statori şi rotori din material plastic. Noul tip de turbină a dat rezultate bune, avînd un regim foarte bun de foraj. Gama utilajelor de foraj va fi completată cu un nou tip de instalaţie de 160 tone care se află în prezent în experimentare. Ea este realizată la Uzinele 1 Mai Ploieşti. Tot aici se produc grupurile motopompe Duplex de 1 250 CP pentru pomparea noroiului de foraj la sonde şi se vor realiza în curînd agregate de cimentare şi fisurare pentru 7 000 atm.

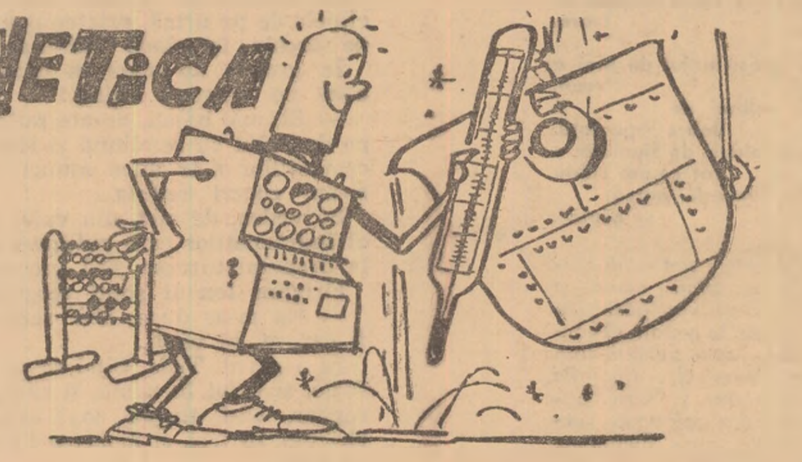
TIPURI NOI DE MAŞINI ŞI UTILAJE

Industria constructoare de maşini din ţara noastră asimilează în vederea fabricaţiei de serie noi utilaje. Printre ele se află maşina de călit roţi dinţate prin curenţi de înaltă frecvenţă, maşina de pilit şi rectificat de înaltă precizie, utilizată la prelucrarea bilelor de rulmenţi, aparate pentru încercarea durităţii metalelor şi altele. A fost realizat plugul balansier pentru desfundat terenurile în vederea plantării viţei de vie şi a pomilor fructiferi. Ataşat la tractoarele pe şenile, plugul realizează un randament de 1,1 hectare pe zi. Uzinele „Unio" din Satu Mare au realizat un transportor şerpuitor cu rachete pentru transportul cărbunelui din subteran. Noua instalaţie are o lungime de 120 m şi un debit de 150 tone pe oră.

O modernă instalaţie de foraj, făurită la Uzinele „1 Mai", Ploieşti.

OŢELUL şi CIBERNETICA

Mulţi dintre voi admiraţi maşinile moderne cu care sînt înzestrate uzinile şi fabricile din ţara noastră, puternicile locomotive Diesel electrice, modernele vagoane de cale ferată produse la Arad, precum şi numeroase alte produse care sînt fabricate astăzi la noi.

Toate acestea sînt construite din oţel, material de bază al civilizaţiei moderne. Puţini sînt însă cei care cunosc secretul „îmblînzirii" oţelului, acest metal al secolului XX, care a pătruns sub formă de semifabricate, de maşini şi utilaje, de agregate sau construcţii metalice în toate domeniile în care munceşte astăzi omul.

Munca oţelarului este o muncă grea. El lucrează în apropierea cuptorului Martin, a convertizorului electric care produce oţelul, la temperaturi care ating uneori 1600°. Supravegherea cuptorului, luarea probelor din adîncurile lui, asigurarea unei şarje de cea mai bună calitate, îl obligă pe oţelar să facă un efort deosebit. El trebuie să cunoască cu precizie desfăşurarea procesului de topire, să dirijeze transformările fizico-chimice care se petrec în masa metalului lichid. Realitatea a demonstrat că dirijat numai de către om, este aproape imposibil de obţinut şarje de oţel cu caracteristici tehnice absolut identice deoarece efectuarea rapidă a tuturor problemelor şi analizelor este practic greu de făcut. Dar iată că cibernetica, această ramură deosebit de valoroasă a ştiinţei a pătruns şi în oţelării, facilitînd acest lucru.

Specialiştii au realizat cu ajutorul unor aparate speciale, o descriere matematică a procesului de topire a metalului. Informaţiile necesare sînt încadrate apoi în formule. Calculatoarele electronice prelucrează aceste informaţii şi, în funcţie de ele, dirijează automat mecanismele cuptoarelor. S-a demonstrat că introducerea calculatoarelor electronice în dirijarea proceselor fizico-chimice care se petrec cu ocazia elaborării oţelului măreşte productivitatea cuptorului cu 17 la sută, iar consumul de combustibil scade cu 11 la sută. În acelaşi timp, lucru foarte important se obţin şarje de oţel de aceeaşi calitate.

În oţelăriile moderne, calculatoarele electrice controlează materia primă — fontă topită, fier vechi, fondanţi, minereu — debitul şi cantitatea de oxigen, adaosurile necesare înainte de termen. Fiecare şarjă de oţel este măsurată şi calculată cu minuţiozitate. Oţelăria care se construieşte în cadrul Combinatului siderurgic „Gheorghe Gheorghiu Dej" de la Galaţi, va fi prevăzută cu o instalaţie de automatizare complexă, comandată de un calculator electronic. Aparataje de mare precizie vor măsura debitele, presiunile, temperaturile şi alte caracteristici, iar funcţionarea instalaţiilor se va face automat pe bază de program comandat de un calculator electronic universal. Acest lucru va permite realizarea unor sortimente de oţel de o calitate deosebită.

În viitor, calculatoarele electronice vor conduce uzine întregi, vor asigura automatizarea complexă a instalaţiilor şi operaţiilor marilor combinate siderurgice.

Uzina viitorului va fi condusă de un calculator electronic. Munca fizică a omului va deveni mai uşoară, dar în acelaşi timp omul va trebui să posede o cultură tehnico-ştiinţifică mai complexă, să poată conduce aceste maşini care-i uşurează munca.

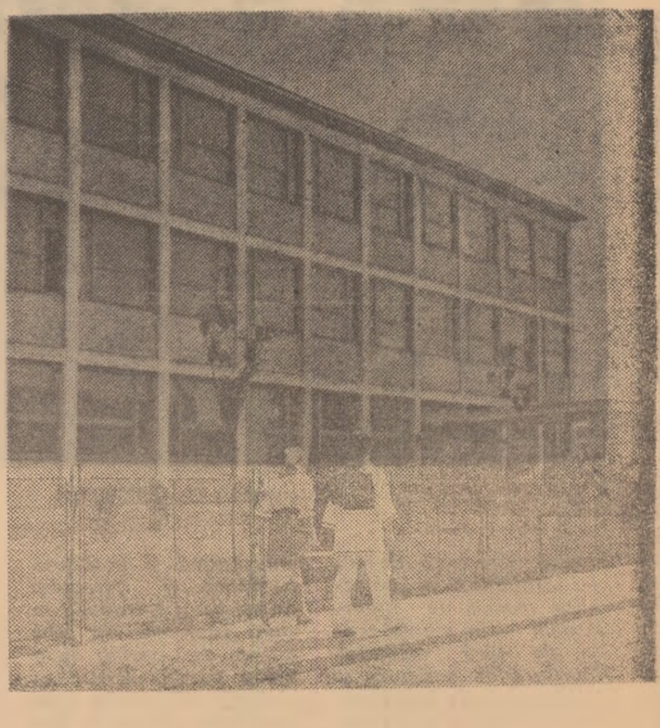
A. NEAGU

Acasă, în faţa oglinzii. Surioara mai mică priveşte cu admiraţie la cravata roşie pe care, desigur, peste cîţiva ani, cînd va fi elevă şi va obţine numai note bune şi foarte bune, o va purta şi ea

O verificare „pe viu" a cunoştinţelor de botanică, ori bucuria şi uimirea în faţa exploziei de vitalitate şi gingăşie pe care o realizează natura în acest anotimp ?

O imagine foarte des întîlnită atît în oraşele, cît şi în satele patriei. Sutele de şcoli noi, construite în anii noştri, seamănă cu nişte palate, ceva mai mici. Şi sînt, într-adevăr, palate ale culturii şi luminii.

ÎN CINSTEA CELEI DE A 45-A ANIVERSĂRI A P.C.R.

SĂRBĂTOARE-N SAT

Spre sala căminului cultural se îndreaptă cooperatori tineri și vîrstnici, femei, copii. Sînt îmbrăcați sărbătorește, în frumoase costume naționale. E sărbătoare-n sat!

Ce fel de sărbătoare?

În cinstea aniversării partidului noi, pionierii, le-am pregătit o seară plăcută — un program artistic. Pe scenă sînt prezentate rînd pe rînd corul, echipa de dansuri naționale, recitatori, soliști vocali și instrumentiști. Ropotele de aplauze se aud mereu. Aceasta înseamnă că programul nostru le-a plăcut.

DINU ADRIANA
comuna Siliștea,
raionul Roșiorii de Vede

O întîlnire de neuitat

„La luptă pentru cauza Partidului Comunist Român, fii gata!" Și sute de glasuri răspund entuziast: „Sînt gata întotdeauna!".

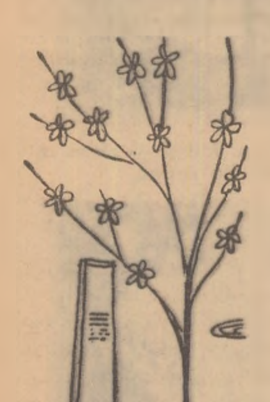
Întîlnirea cu tovarășul Cadar Alexandru, secretar al Comitetului raional de partid și cu tovarășul Bendriș Teodor, prim secretar al Comitetului raional U.T.C. era așteptată de pionieri cu nerăbdare.

Sala Clubului 23 August din Toplița era arhiplină. Peste 450 de pionieri au venit să participe la această importantă acțiune. Știau bine că vor afla lucruri interesante. Și așa a fost. Tovarășul secretar Cadar Alexandru le-a vorbit copiilor români, maghiari și de alte naționalități despre realizările importante din patria noastră, despre grija partidului pentru tînăra generație.

A fost o întîlnire de neuitat.

IOAN TOMPEA
activist al
comitetului raional U.T.C.,
Toplița

SEMN AL RECUNOȘTINȚEI

La mijlocul satului se ridică un monument în amintirea eroilor căzuți în lupta pentru eliberarea patriei. Zilele trecute am săpat și aranjat în jurul lui straturi, am sădit flori. Și nu numai atît, pe marginea șoselei ce duce spre monument am plantat puieți de castani, paltini, am sădit trandafiri.

Seara, cînd s-au întors părinții noștri de la muncile cîmpului s-au bucurat. Aleea, florile din jurul monumentului erau un semn al recunoștinței.

PETRI RODICA-DOINA
comuna Ilva Mică, raionul Năsăud

UN NUMĂR FESTIV

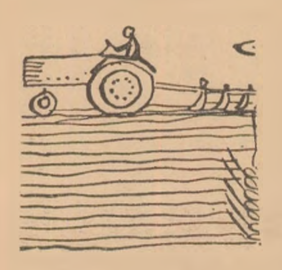
„Primii pași" este revista cercului nostru literar. A apărut pentru prima dată în primăvara lui 1960 și de atunci membrii cercului au o activitate bogată. În cinstea celei de-a 45-a aniversări a P.C.R. am pregătit un număr festiv. Răsfoindu-l găsești poezii închinate patriei și partidului, schițe, nuvele.

În acest număr au apărut poeziile „Cei 45 de ani ai tăi" de Belașcu Carmen din clasa a VII-a A, „Partidului" de Oancea Maria din clasa a V-a C, „Noi, pionierii, viitorul țării", de Halmaghiu Remus din clasa a VII-a A, „La a 45-a aniversare" de Mihail Elena și altele. Revista este scrisă și ilustrată tot de noi, membrii cercului sînt în același timp și redactori, și desenatori, și.. tipografi.

Prin aceasta, membrii cercului literar au încercat să mulțumească partidului drag pentru copilăria lor fericită.

TUDOR MIHAELA
Școala generală nr. 9, Sibiu

IN VIZITĂ LA FRUNTAȘI

Aflasem despre cooperativa agricolă de producție „Nicolae Bălcescu" că e fruntașă, și doream mult s-o vedem, să cunoaștem realizările, viața oamenilor din sat. Și iată că nu de mult am pornit într-acolo. De bucurie nici nu știm cînd am ajuns. De cum am intrat în sat pe marginea șoselei se înșiruiau ca niște mărgele, casele albe, frumoase. Multe erau noi, construite de curînd. Am ajuns și la sediul cooperativei, am vizitat sectorul zootehnic, legumicol, am fost la vie și am văzut cum se altoiește vița, ne-am îndreptat spre iazul cu pești.

Cele aflate despre munca cooperatorilor, multi comuniști și uteciști, ne-a bucurat mult.

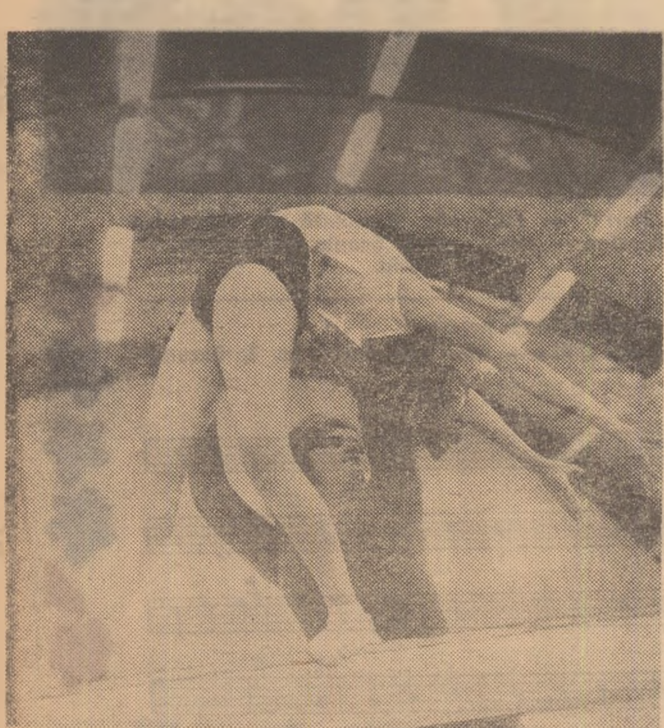
JURCOVAN BEATRICE
Școala generală nr. 19, Bacău

VEȘTI DIN ȘCOLI

● „Partid — soarele nostru" — *sub acest titlu au organizat în cinstea aniversării partidului, pionierii din comuna Pojorîta, raionul Cîmpulung Moldovenesc un montaj literar muzical.*

● *La colțul pionierilor a apărut fotomontajul* „Din viața fericită a copiilor", *albumul* „Din realizările patriei noastre" *o mică expoziție de desene. Tot aici pionierii vor organiza o întîlnire cu un membru de partid, ne scrie corespondenta noastră* — Șuga Elena *din comuna* Starchiojd, *raionul* Teleajen.

Minte sănătoasă în corp sănătos. Un vechi dicton îndeplinit azi, cînd elevii au la dispoziție din ce în ce mai multe baze sportive, cu vigoare mereu nouă.

Cîtă bucurie exprimă chipul acestui copil, în frumosul costum național, prins în vîrtejul dansului! E bucuria copilăriei fericite, lipsită de griji.

Primăvară, primăvară! Vino iar la noi în țară. Și-a venit: cu muguri, cu flori, cu cer senin și aer proaspăt.

PARTID IUBIT, PĂRINTE DRAG

De ziua ta, partid

Am vrut să-ți scriu și mai-nainte,
Nu numai astăzi cînd e ziua ta —
Dar niciodată în cuvinte
Dragostea mea nu încăpea.

În gînd ți-am scris nenumărate
scrisori, dar nu ți le-am trimis...
Le-am așezat în inimă pe toate
și-acolo stau ca într-un plic deschis.

COSTEA ADRIAN,
cl. a III-a
Școala generală Mărășești,
raionul Panciu

Cît zarea

Frumoasă ești, țară,
Ca luna
Cînd luminează-aprins
În nopți de vară —
Și frumusețea ta
Nu-i numai una,
Ci e atîta
Cît cuprinde zarea!

BĂRĂCAN CONSTANTIN
cl. a VII-a
Școala generală
Șerbănești, Argeș

Soare

Partid, tu ești în fiecare mugur
Ce-mbobocește primăvara
și în al rîurilor susur
Care străbat sprințare țara.

Tu ești în holda grea, aleasă
Care se leagănă pe-ogoare
și ești la fiecare casă
Fereastră-ntoarsă către soare.

SORESCU M. CONSTANTIN
Școala generală nr. 4,
Slatina

Flori

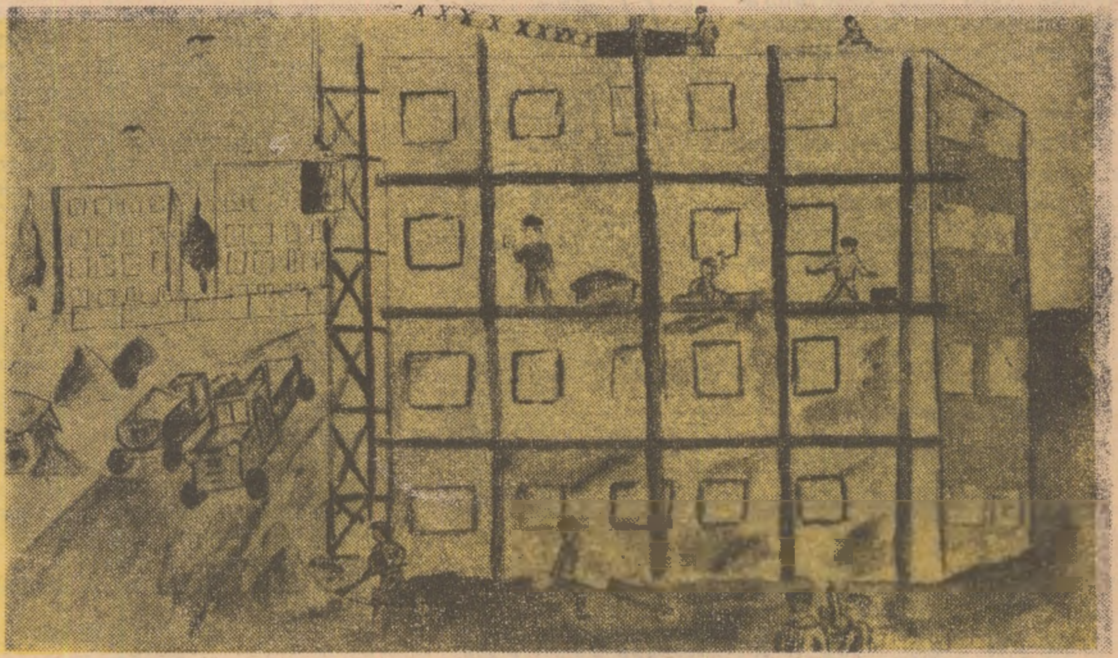
Țară iubitoare,
Ce m-ai crescut la piept —
Tu ai vegheat asupră-mi
Cu ochiul treaz, atent.

Mi-ai presărat în cale
Doar flori și primăveri —
E rîndul tău acuma
Răsplata să mi-o ceri.

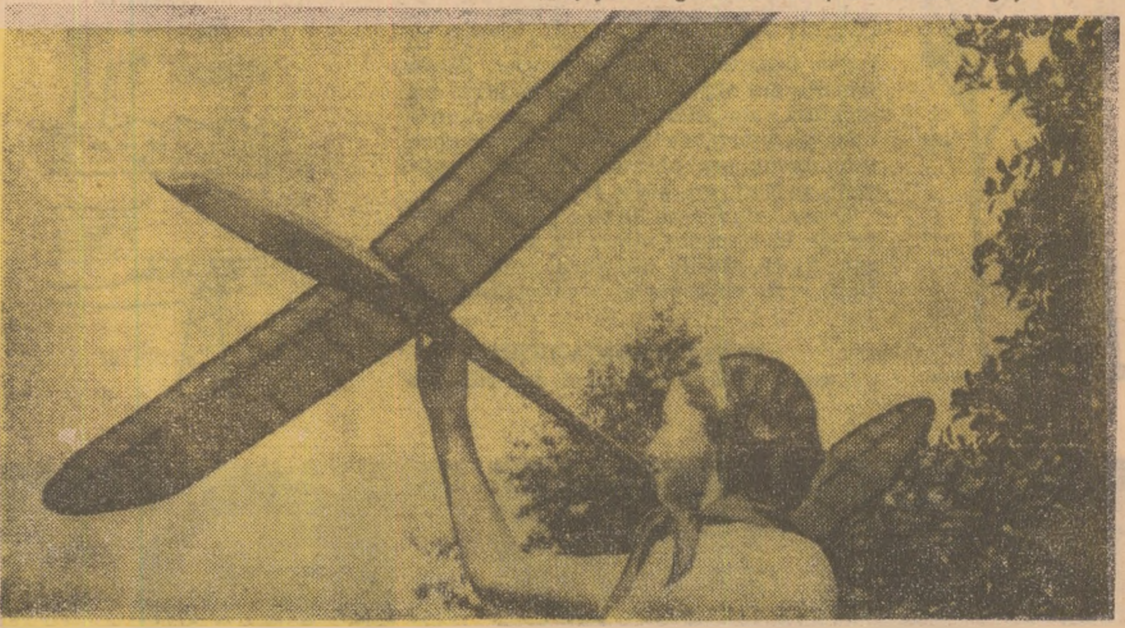
COSMA RODICA
cl. a VII-a, Școala generală
nr. 7, Turda

„Cîntec, dans, bucurie" — linogravură de Ocroglici Ioan — clasa a VII-a, Școala generală nr. 1, Lupeni.

„Prietenii noștri, constructorii" desen de Roșu Mihai — clasa a V-a, Școala generală nr. 4, Curtea de Argeș.

„Start!" — fotografie executată de Găvozdea Nicolae — clasa a VI-a, Școala generală nr. 19, Sibiu.

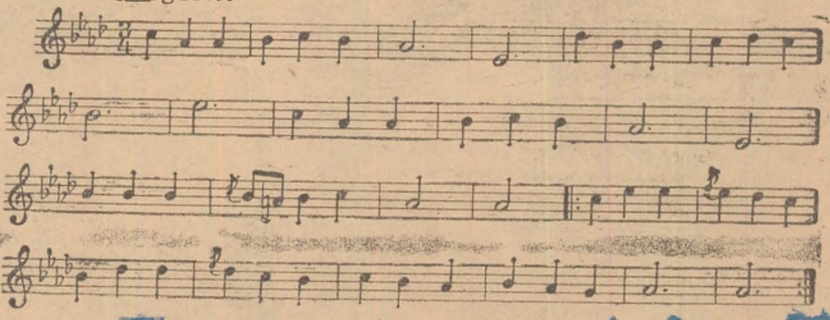
„Studiu" — fotografie executată de pionierii cercului-foto al Casei pionierilor din Bacău.

Recunoștință

În înălțimi
să urc aș vrea,
să iau buchet
De stele —
Și să-ți-l dărui azi
Din partea mea
Și a copilăriei
Mele —

POCORA VERONICA
cl. a VIII-a
Școala generală nr. 1, Tulcea

DIN TOATĂ INIMA
melodie de Crețu Viorel, clasa a III-a — Liceul de muzică nr. 1, București.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", telefon 17 60 10, 17 60 20; Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii"
40361